

ARGUMENT PENTRU STRATEGIA ANUALĂ DE ACHIZIȚIE PUBLICĂ A AUTORITĂȚII CONTRACTANTE

ARGUMENT FOR THE ANNUAL PROCUREMENT STRATEGY OF THE CONTRACTING AUTHORITY

DOI: 10.5281/zenodo.4300296

CZU: 351.712

Mariana ODAINIC,
doctor, conferențiar universitar,
Academia de Administrare Publică

SUMMARY

Cost-efficiency, legal conformity, environmental protection and the promotion of innovation are the main priorities that Public sector procurement faces is competing. Public authorities must have a strategic function and strategic plans when acting for a public procurement contract. It is not enough to plan, not enough to follow the public procurement annual plan, it is necessary to have an annual public procurement strategy for every contracting authority. This paper reveals neglected aspects in planning public procurement activities and procedures. The author suggests to add the annual public procurement strategy to the list of contracting authorities strategies.

Keywords: Public procurement, public authority, contracting authority, annual public procurement plan, annual public procurement strategy.

REZUMAT

Eficiența, din punct de vedere al costului, conformitatea legală, protecția mediului și promovarea inovării reprezintă priorități ale domeniului de achiziții publice. Autoritățile publice își îndeplinesc funcțiile strategice când acționează în vederea încheierii unui nou contract de achiziții publice, deci trebuie să se bazeze tot pe un plan strategic în acest sens. Nu este suficient să se urmeze planul anual de achiziții publice, este necesar să existe și o strategie anuală de achiziție publică. Articolul de față încearcă să accentueze anumite aspecte neglijate în procesul de planificare a achizițiilor publice și propune excluderea acestor deficiențe prin adoptarea strategiei anuale de achiziție publică pentru fiecare autoritate contractantă.

Cuvinte-cheie: achiziții publice, autoritate publică, autoritate contractantă, plan anual de achiziții publice, strategie anuală de achiziție publică.

Generalități privind planificarea strategică și achizițiile publice. Planificarea unei activități sau a unei categorii de activități presupune identificarea etapelor de realizare a acesteia/acestora, etape aranjate într-o consecutivitate lo-

gică și coerentă, orientată spre atingerea cât mai rapidă, firesc de rapidă (alteori depășindu-se limitele firescului), și eficiență a obiectivului final al acelei activități sau categorii de activități.

Spre deosebire de planificarea ordi-

nară, planificarea strategică are la bază o strategie. Or, simpla planificare poate fi și strategică în același timp, dar poate fi fundamentată și pe alte principii decât atingerea strategică a obiectivului – în termeni real de restrânși, cu utilizarea resurselor disponibile, precum și atragerea de noi resurse necesar în cel mai eficient și rațional mod. Respectiv, o planificare nu este neapărat și strategică. Pe când o strategie este cu siguranță un plan de acțiuni clare orientate spre o finalitate la fel de clară.

Deși noțiunea de strategie este de origine militară mai mult, totuși ea și-a regăsit aplicabilitate în multiple domenii ale vieții sociale. Astfel, într-unul din sensurile date de dicționarul explicativ al limbii române, strategia reprezintă arta de a folosi toate mijloacele disponibile în vederea asigurării succesului într-o luptă, într-o activitate [5]. Or, strategie este un ansamblu de operații și manevre, realizate în vederea atingerii unei victorii [5].

Concluzia la care ajungem, pornind de la aplicarea noțiunii de strategie diferitor domenii de activități, este că orice activitate se va apropia de finalitatea dorită mai mult și mai productiv dacă i se va aplica un plan strategic, bazat pe o gândire strategică și orientată spre obiective strategice bine definite și clare pentru toți cei ce se implică în aceste activități.

Așa cum finanțele publice într-un stat reprezintă sursa ce alimentează financiar domeniile ce sunt în responsabilitatea financiară a statului, utilizarea lor trebuie să fie gândită, reglementată și realizată strategic. Exact același mod ar fi prescris și acumulării veniturilor publice, domeniile ce aduc venituri la bugetul public național ar trebui să fie reglementate strategic și realizarea veniturilor să se efectueze conform unor planuri strategice. Or, strategia ar trebui să fundamenteze și să încununeze tot circuitul finanțelor publice.

Fără strategii bine puse la punct, la etapa actuală de dezvoltare a societății, este foarte dificil să se soluționeze diversele crize pe care le atestăm.

În continuare ne dorim accentuarea includerii strategiilor la toate etapele de desfășurare a achizițiilor publice. Una dintre dovezile că și în acest domeniu Republica Moldova a ales să preia cele mai bune practici existente în domeniu este faptul că, în iunie 2016, Republica Moldova a ratificat Acordul Achizițiilor Publice al Organizației Mondiale a Comerțului, iar acest lucru, de rând cu Acordul de Asociere RM-UE, presupune anume acest lucru. În plus, atestăm introducerea sintagmei de achiziții publice durabile sau achiziții publice verzi, în vocabularul autohton al achizițiilor publice. Acest fapt denotă intenția, strategică de altfel, de a lua în calcul factorii de mediu atunci când se lansează o nouă procedură de achiziții publice sau chiar atunci când aceasta se planifică.

Conform Legii Nr. 131 din 03-07-2015 privind achizițiile publice, achizițiile publice reprezintă procurarea, prin intermediul unui contract de achiziții publice, de bunuri, de lucrări sau servicii de către una sau mai multe autorități contractante de la operatorii economici selectați de acestea, indiferent dacă bunurile, lucrările sau serviciile sunt destinate sau nu unui scop public [1, art. 1].

Într-o altă ordine de idei, conceptul achizițiilor publice exprimă procesul prin care structurile publice procură de pe piață bunuri, servicii și lucrări pentru a asigura funcționalitatea acestora și pentru prestarea serviciilor publice și furnizarea bunurilor publice.

Astfel, conceptul de achiziție publică presupune un șir de acțiuni/activități ce se derulează conform unor proceduri concrete expres reglementate de lege, proceduri care, funcție de complexitatea lor, se

desfășoară în mai multe etape. Finalitatea acestor proceduri este încheierea/atribuirea unui contract cu un obiect prestabilit. Planificarea și prestabilirea obiectului trebuie să fie făcută conform unei strategii bine puse la punct. Obiectul contractului se prestabilește cu o perioadă de timp reglementată de lege chiar înaintea derulării procedurii propriu-zise. Astfel, ca prim pas, autoritatea contractantă își evaluează necesitățile și, în mod paralel, capacitățile financiare, după care cercetează piața și se orientează în dependență de prioritățile puse în față pentru perioada imediat următoare, de obicei anul calendaristic este această perioadă, existând și anumite excepții (de exemplu, cazul atribuirii contractelor în baza acordului-cadru). Obiectul fiecărui contract de achiziție publică este descris inițial prin intermediul pachetului de documente standard, care se întocmește și se transmite ofertanților în condiții expres stabilite de legislație. În urma procedurii de atribuire se desemnează ofertantul câștigător cu care se semnează contractul de achiziție publică, în baza căruia autoritatea contractantă achiziționează bunuri, produse, lucrări sau servicii. Astfel, deși criteriile care stau la baza tuturor procedurilor, la toate etapele, se bazează pe principii care ar trebui să ducă la o evoluție strategică a domeniului achizițiilor publice, totuși faptul că prioritățile nu se stabilesc conform unei strategii bine argumentate, duce uneori la derularea de proceduri și atribuirea de contracte ce nu indică spre o necesitate stringentă a autorității contractante de a încheia anume acel contract în anume acel moment. Și totuși, domeniul achizițiilor publice din Republica Moldova, în ultimii ani, indică, cel puțin sub aspectul armonizării legislației la standarde mai înalte, la bune practici europene și internaționale, o orientare strategică a achizițiilor publice.

Aici invocăm achizițiile publice ecologice, care reprezintă „...un proces prin care autoritățile publice doresc să achiziționeze bunuri, servicii și lucrări cu un impact redus asupra mediului, pe durata întregului ciclu de viață al acestora, în comparație cu bunurile, serviciile și lucrările cu aceeași funcție primară achiziționate altfel decât prin achiziții publice ecologice” [4, p. 3]. Or, dacă la fiecare etapă a achiziției publice derulate se va ține cont de factorii de mediu inclusiv, această achiziție va putea pretinde la titlul de achiziție publică ecologică/verde/durabilă. Aducem aici definiția dată în virtutea faptului că trecerea la conceptul de achiziții publice verzi/ecologice/durabile ar fi un pas absolut strategic în dezvoltarea domeniului dar și în dezvoltarea altor domenii asupra cărora se va exercita un impact în acest proces. Importanța instituției achizițiilor publice va fi aceeași, sau dimpotrivă, ea va mai dobândi capacitatea de a spori impactul pozitiv asupra mediului prin implementarea strategiei ecologice, ceea ce cu siguranță va avea și un impact financiar pozitiv asupra resurselor financiare publice.

Menționăm că însăși faptul că deja se operează cu aceste noțiuni în domeniul achizițiilor publice reprezintă un pas strategic în dezvoltarea instituției dar și în dezvoltarea de mediu. Iar mediul și dezvoltarea durabilă reprezintă la momentul actual domenii strategice la nivel global și nu doar local sau regional.

Spre exemplu, în Strategia de dezvoltare a sistemului de achiziții publice pentru anii 2016-2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1332 din 14 decembrie 2016, unul dintre obiectivele de bază ale bunei guvernări în domeniu este eficacitatea și eficiența (cea mai bună valoare pentru bani), ceea ce înseamnă că rezultatele îndeplinesc necesitățile în același timp, utilizând la maximum resursele și

timpul puse la dispoziție. Conceptul de eficiență în contextul bunei guvernante se referă, de asemenea, la utilizarea durabilă a resurselor naturale și protecția mediului [3, p. 6, comp. 3].

Agenția Achiziții Publice și-a exprimat susținerea pentru participanții la rapoarturile de achiziții publice în vederea implementării strategiei achizițiilor durabile prin elaborarea Ghidului privind achizițiile publice durabile, menționând că scopul acestuia este, pe de o parte, diseminarea conceptului de achiziție publică durabilă în rândul autorităților contractante, iar, pe de altă parte creșterea gradului de conștientizare a instituțiilor publice privind achiziționarea de produse, servicii și lucrări, care să includă, atunci când este posibil, criterii de durabilitate în documentația de atribuire [4, p. 3].

Importanța instituției juridice de achiziții publice. Necesitățile statului, dar și ale unităților administrativ-teritoriale în materie de bunuri, servicii și lucrări publice nu pot fi satisfăcute pe căi ordinare, fără instituirea pârgurilor corespunzătoare de supraveghere și control. Din stringenta obligativitate de a reglementa strict procedura prin care instituțiile publice și cele asimilate lor în baza Legii nr. 131 din 03-07-2015 privind achizițiile publice, își satisfac necesitățile de bunuri, lucrări și servicii a luat naștere instituția achizițiilor publice. Anume în virtutea complexității raporturilor ce se nasc între categoriile de participanți la procedurile de achiziții publice devine imperios necesară reglementarea juridică și studierea instituției achizițiilor publice atât pentru specializarea și profesionalizarea funcționarilor implicați direct sau indirect în procedurile propriu-zise de achiziții publice, cât și pentru asigurarea dreptului contribuabilului de folosire transparentă, eficientă și rațională a banilor publici.

Sarcina principală a autorităților admi-

nistrației publice în acest domeniu este să asigure utilizarea fondurilor publice în baza principiilor economicității, eficienței și eficacității în vederea realizării obiectivelor de obținere a unui raport optim între preț și calitate, precum și un management eficient al patrimoniului public. Iar fără o reglementare juridică adecvată, fără profesioniști cu gândire strategică care să aplice aceste principii într-o manieră strategică, se pierde cu siguranță din eficiența utilizării resurselor financiare publice. Un lucru extrem de important sub aspectul importanței achizițiilor publice clar reglementate ține și de reglementarea adecvată a efectelor nerespectării regulilor aplicabile tuturor procedurilor de achiziții publice. Or, stabilirea răspunderii juridice și a regulilor de aplicare a acestora în cadrul unei instituții juridice este imperios necesară sub aspectul reglementării juridice și a eficienței acestor reglementări. Cu toate acestea, planificarea fără a avea la bază strategii care să argumenteze fiecă achiziție ca fiind cea mai oportună la momentul încheierii ei, nu este sancționată (chiar de este evident faptul inoportunității acestora), întrucât legea stabilește doar planificarea la faza întâi a achizițiilor publice, iar ulterior autoritatea contractantă nu are decât să respecte planul anual de achiziții publice.

Planificarea achizițiilor publice. La momentul actual, conform legislației în vigoare, atribuirea unui contract de achiziții publice este rezultatul unui proces ce se derulează în trei etape distincte:

1. planificarea/pregătirea pentru derularea procedurii de achiziție publică;

2. etapa organizării procedurii propriu-zise și atribuirea contractului;

3. etapa post-atribuire contract, aici incluse fiind executarea și monitorizarea executării contractului.

Prima etapă demarează prin identificarea necesităților și întocmirea planului de

achiziții. Acesta este un document strategic, care anticipează achizițiile ce urmează a fi efectuate pentru o perioadă de timp prestabilită și care se va încadra în limitele capacității financiare a autorității contractante.

Conform legislației Republicii Moldova, planul de achiziții reprezintă ansamblul necesităților de bunuri, lucrări sau servicii pentru întreg anul bugetar, necesități care urmează a fi realizate prin încheierea unuia sau a mai multor contracte de achiziții publice, în funcție de modul de planificare a acestora. Acesta mai reprezintă și un important instrument managerial al autorității contractante.

Menționăm că în România legea operează și cu noțiunea de strategie a achizițiilor publice, anual fiecare autoritate publică elaborând o strategie anuală a achizițiilor publice. Or, legislația statului nostru operează cu noțiunea Planului anual de achiziții publice, plan de achiziții publice, strategia fiind o categorie de documente ce se elaborează la nivelul instituțiilor publice centrale, în cele mai multe cazuri. Bineînțeles că fiecare instituție are o strategie proprie de dezvoltare, strategii de activitate în diverse domenii etc., dar legea nu obligă autoritățile contractante (în sensul Legii nr. 131 a achizițiilor publice) la elaborarea strategiilor de achiziții publice.

Este foarte posibil ca în anumite contexte să se echivaleze percepția acestor două categorii de documente importante pentru achizițiile publice pe care le planifică o autoritate contractantă. Suntem totuși de părere că între un plan de achiziții și o strategie de achiziții se atestă diferențe de esență.

Totuși, prin exemplificarea reglementărilor române, vom arăta că legiuitorul român a reglementat Strategia anuală de achiziție publică care cuprinde totalitatea proceselor de achiziții publice planificate a fi lansate de o autoritate contractantă

pe parcursul unui an bugetar. Ea se elaborează la nivelul fiecărei autorități contractante [6, p. 77]. Ulterior, în cadrul Strategiei anuale de achiziție publică, autoritatea contractantă are obligația de a elabora programul anual al achizițiilor publice, ca instrument managerial utilizat pentru planificarea și monitorizarea portofoliului de procese de achiziție la nivel de autoritate contractantă, pentru planificarea resurselor necesare derulării proceselor și pentru verificarea modului de îndeplinire a obiectivelor din strategia locală/regională/națională de dezvoltare, acolo unde este aplicabil [6, p. 77].

Cât privește Republica Moldova, suntem pe ultima sută de metri în realizarea Strategiei de dezvoltare a achizițiilor publice pentru anii 2016-2020, aceasta reprezentând documentul strategic în baza căruia, paralel cu Legea nr. 131 a achizițiilor publice și legea bugetară anuală, în fiecare an, autoritățile contractante își elaborează Planul anual de achiziții publice. Or, putem spune că planificarea achizițiilor publice de către autoritatea contractantă se face cu respectarea actelor normative ce reglementează această etapă a achizițiilor publice și a legii bugetare, însă avem în vedere aici faptul că se realizează un plan al contractelor de achiziții publice, care nu este neapărat și o strategie.

Astfel, conform legislației achizițiilor publice, condițiile de planificare a contractului de achiziții publice sunt următoarele:

- 1) cunoașterea exactă a necesităților de bunuri, lucrări sau servicii;
- 2) existența surselor financiare sau a dovezii alocării acestora;
- 3) calcularea valorii estimate a contractului de achiziții publice, iar în cazul acordării simultane a contractelor sub formă de loturi separate – calcularea valorii cumulate a tuturor loturilor [2, p. 5].

Condiții importante cărora trebuie să

se conformeze planul de achiziții publice, sunt, după cum urmează:

1) Planul de achiziții publice se coordonează cu bugetul entității publice în corespundere cu strategia de dezvoltare a entității;

2) Planul de achiziții publice se întocmește, într-o primă variantă, înainte de elaborarea propunerii de buget;

3) Planul de achiziții publice se definește după aprobarea bugetului propriu al autorității contractante.

Așa cum vedem, planul de achiziții publice se coordonează cu bugetul entității publice în corespundere cu strategia de dezvoltare a entității. Or, cum se menționa anterior, la nivel de autorități publice atestăm strategii de dezvoltare, dar nu strategii de achiziții publice. Noi am adăuga aici în calitate de act important ce va respecta strategia de dezvoltare a entității – strategia de achiziții publice pentru anul următor. Și ulterior, în baza acestei strategii, se va elabora planul anual de achiziții publice. Diferența o va face faptul că planul va reflecta tehnic anumite activități, precum consecutivitatea procedurilor de achiziții (exact cum se face și conform legislației în vigoare), dar ordonări a anumitor priorități se vor fundamenta pe orientarea strategică necesară pentru sporirea eficienței, economicității și eficacității utilizării resurselor bugetare, orientare ce va fi argumentată și explicată în cazul fiecărui contract vizat în strategia de achiziție publică. Or, la momentul actual avem reguli și principii pe care se fundamentează planificarea achizițiilor publice. În consecință, dacă din perspective de formalitate, planul anual de achiziții publice corespunde acestor reguli și principii, el va putea fi realizat fără impedimente de ordin legal chiar dacă achizițiile ce le cuprinde ar fi inoportune. Astfel, o strategie de achiziție publică a autorității contractante ar fundamenta imposibilita-

tea reală de a concorda doar tehnic și formal achizițiile cu reglementările în vigoare și ar contribui la evaluarea achizițiilor planificate și din perspectiva oportunității lor obiective. În consecință, o achiziție inoportună în raport cu alta care ar fi cu mult mai oportună în anumită conjunctură, ar avea prioritate în Planul de achiziții grație Strategiei anuale de achiziție publică. Or, argumentul nostru este bazat pe situația în care chiar în perioada stării de urgență și a crizei ce a demarat în primăvara lui 2020, anumite autorități contractante au achiziționat bunuri ce, în opinia specialiștilor erau total inoportune la acel moment, mai cu seamă pentru faptul că eventuala criză economică ce avea șanse reale să se manifeste ulterior putea afecta bugetul autorității contractante și putea obliga la reorientarea/redistribuirea priorităților și resurselor financiare.

Cu respectarea regulilor și principiilor reglementate de lege la etapa planificării achizițiilor publice, important este că planul de achiziții și în continuarea anului bugetar se va modifica/completa drept consecință a operării modificărilor la buget. Aici este importantă mențiunea că modificările operate acestuia sunt inerente în cazul în care sunt strict necesare, din motive de maximă urgență, ca urmare a unor evenimente imprevizibile pentru autoritatea contractantă în cauză. Astfel, după publicarea anunțului de intenție în Buletinul achizițiilor publice și pe pagina oficială a Agenției Achiziții Publice, autoritatea contractantă, în decurs de 15 zile, va aproba planul de achiziții. Ulterior, autoritatea contractată este obligată să publice pe pagina sa web planul provizoriu/anual de achiziții, în termen de 15 zile de la aprobarea acestuia sau în 5 zile de la modificarea acestuia.

Important este ca la stabilirea planului anual de achiziții să se țină cont de: necesitățile obiective de servicii, bunuri și

lucrări; gradul de prioritate a fiecărei achiziții și de capacitatea reală de plată a autorității contractante.

Cât privește etapa de identificare a necesităților, aceasta reprezintă un temei al planificării eficiente. Astfel, în activitatea sa, orice subiect de drept își evaluează necesitățile de moment și cele de perspectivă. În același timp, reieșind din diferite evenimente ce intervin în mersul firesc al lucrurilor și în existența oricărui subiect de drept, intervin drept consecință anumite efecte și necesități neplanificate sau se schimbă prioritățile celor planificate. Același lucru este aplicabil necesităților unei autorități contractante. Reieșind din lacunele ce le atestă aceasta în buna funcționare a sa, evaluând cauzele ce ar putea afecta activitatea sa, aceasta își planifică cheltuielile. Planificarea acestora se face la fel, respectând ordinea lor după gradul de necesitate și prioritate. Principiul respectiv se va aplica și la planificarea concretă a achizițiilor publice ale autorității contractante. Etapa de identificare a necesităților este extrem de importantă, întrucât anume de identificarea corectă și prioritizarea corectă a necesităților depinde tot procesul ulterior ce se va axa pe planificarea făcută în baza acestor necesități.

Inclusiv desfășurarea corectă a achizițiilor este legată de modul cum au fost identificate necesitățile reale ale autorității contractante. Stabilirea necesităților autorității contractante se va face pornind de la obiectivele trasate pentru perioada vizată și rezultatul final pe care autoritatea dorește să îl realizeze, dar și de la oportunitatea reală de realizare a respectivei achiziții. Or, autoritatea contractantă trebuie să fie și realistă în identificarea necesităților și planificarea satisfacerii/acoperirii lor, întrucât o planificare idealistă, dar care are puține șanse să fie acoperită financiar sau să fie în general realizată în

conjunctura concret reală, nu va fi oportună și, în mod evident, nu va aduce rezultate (chiar dacă ar trasa obiective foarte frumoase și dorite). Determinarea necesităților se realizează prin:

- cumularea tuturor necesităților autorității contractante;
- analiza fiecărei necesități;
- stabilirea gradului de prioritate [7, p. 32].

Cu luarea în considerare a celor de mai sus, menționăm că legislația prescrie reguli concrete de planificare a achizițiilor publice. Unul dintre criteriile importante ce urmează a fi luate în considerație în mod obligatoriu la planificare se referă la obiectul achiziției. Astfel, conform legislației în vigoare, planificarea contractelor de achiziții publice de bunuri se efectuează cu luarea în considerare a indicatorilor prețurilor medii pe piață, a locului livrării bunurilor, a complexității bunurilor, a scopului achiziționării bunurilor, a perioadei de executare a contractelor (contracte cu executare continuă sau contracte cu executare instantanee, care satisfac o cerință concretă la moment, nefiind de executare continuă – care nu implică menținerea unor garanții).

Planificarea contractelor de achiziții publice de servicii se efectuează cu luarea în considerare a locului prestării acestora, a scopului și a perioadei de prestare (cu executare continuă sau cu executare instantanee). În cazul în care contractul de achiziții publice de bunuri sau servicii presupune clasificarea pentru mai multe loturi, procedura de achiziție urmează a fi realizată, de asemenea, pe loturi, cu desemnarea câștigătorului pentru fiecare lot în parte. Planificarea contractelor de achiziții publice de lucrări se efectuează pentru întregul obiect (construcție) sau prin cumularea mai multor obiecte în loturi, cu desemnarea câștigătorului pentru fiecare obiect/lot în parte (pentru fiecare construcție).

În cazul achiziționării bunurilor și servi-

ciilor sezoniere, planificarea contractelor de achiziții publice se efectuează potrivit criteriilor menționate, pentru fiecare perioadă în cadrul căreia vor fi livrate bunurile sau prestate serviciile. Drept bunuri sezoniere se consideră produsele alimentare, iar servicii sezoniere sunt considerate serviciile de alimentare și serviciile de transport aerian de călători.

Printre regulile de care trebuie să țină cont autoritatea contractantă la etapa de planificare, este faptul că nu are dreptul să divizeze achiziția prin încheierea contractelor de achiziții publice separate în scopul aplicării unei alte proceduri de achiziție publică, decât procedura care ar fi fost utilizată în conformitate cu legea privind achizițiile publice în cazul în care achiziția nu ar fi fost divizată. Pentru sursele financiare alocate suplimentar (modificarea planului de finanțare, acordarea subvențiilor), despre care nu se știa la momentul întocmirii planului de achiziții, se desfășoară o procedură nouă de achiziție, în conformitate cu pragurile prevăzute de lege pentru aplicarea procedurilor de achiziție publică. În acest context, menționăm că pot fi achiziționate prin contracte separate (periodice), ceea ce impune încheierea contractelor pentru o anumită perioadă de timp următoarele categorii de bunuri și servicii:

- bunuri și servicii sezoniere (produse alimentare; servicii de alimentare; serviciile de transport aerian de călători).

- bunuri și servicii noi, recent apărute pe piață, despre existența cărora nu s-a știut la momentul efectuării planificării proceduri-

lor de achiziție publică sau dacă noile necesități de bunuri, lucrări și servicii identificate au apărut ca rezultat al unor situații imprevizibile.

Noile necesități de bunuri, lucrări și servicii se contractează prin aplicarea procedurii corespunzătoare de achiziție publică, reieșind din valoarea estimată a contractului/contractelor noi care urmează a fi atribuite.

Vedem că regulile de planificare a achizițiilor publice, așa cum ele sunt reglementate la momentul actual de legislația statului nostru, ar trebui să dea rezultate maxime și fără existența strategiei de achiziție publică ca document separat. Totuși, practica aplicării acestor reguli indică asupra necesității includerii Strategiei anuale de achiziție publică a fiecărei autorități contractante în lista actelor ce fundamentează achizițiile din planul anual de achiziții publice. O strategie de achiziție publică a autorității contractante întocmită de funcționari împreună cu specialiști certificați în achiziții publice, cu gândire strategică, orientată spre maximă eficiență și prioritatea interesului public ar fundamenta achiziții oportune ce se vor realiza în termeni și proceduri optime. Analizând cadrul legal al domeniului achizițiilor publice, ajungem anume la acest obiectiv trasat chiar de legiuitor. Pentru atingerea lui e nevoie de instrumente specifice ce ar crește eficiența în domeniul vizat de noi, iar Strategia anuală de achiziție publică a autorității contractante ar veni să completeze totalitatea celor deja existente și reglementate.

BIBLIOGRAFIE

1. Legea nr. 131 din 03-07-2015 privind achizițiile publice. În: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=113104&lang=ro
2. Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1419 din 28-12-2016 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de planificare a contractelor de achiziții publice. În: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=96902&lang=ro
3. Strategia de dezvoltare a sistemului de achiziții publice pentru anii 2016-2020,

aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1332 din 14 decembrie 2016. În: <http://old.mf.gov.md/files/files/Acte%20Legislative%20si%20Normative/Strategie%20achizitii%20publice%20rom.pdf>

4. Agenția Achiziții Publice, Ghid privind achizițiile publice durabile. În: https://tender.gov.md/sites/default/files/document/attachments/ghid_privind_achizitiile_publice_durabile.pdf

5. În: <https://dexonline.ro/definitie/strategie>

6. Cimpoeru Dan, Achiziții publice. Concesiuni. Parteneriat public-privat. Remedii și căi de atac. ed. 5, ed. C.H. Beck, București, 2020.

7. IDIS Viitorul, Ghid pentru autoritățile contractante. În: <http://www.viitorul.org/files/library/Ghid%20Achizitii%20Publice%202017%20IDIS%20-%20WEB.pdf>

Prezentat: 20 octombrie 2020.

E-mail: mariodainic@gmail.com